

**GEMEENTEPOLITIE DORDRECHT
PRO JUSTITIA**

Afdeling: Recherche.

Nr.: 362c

PROCES-VERBAAL

Op donderdag 9 april 1967, onstreeks 07.11 uur, werd telefonisch aan het hoofdbureau van politie te Dordrecht, kennis gegeven dat in een woning, [redacted] te Dordrecht, een vrouw zelfmoord had gepleegd.

Op donderdag 9 april 1967, onstreeks 07.35 uur, zijn wij: --- Jan [redacted] en Jan [redacted] --- beiden hoofdagent van gemeente-politie te Dordrecht, naar het opgegeven adres gegaan en terplaatse gekomen hebben wij een onderzoek ingesteld. In de woning bevond zich reeds de adjudant van gemeentepolitie J. [redacted]. Tevens bevond zich in de woning een man die ons opgeef genaamd te zijn: --- B. [redacted] --- geboren 23 september 1948 te Meester Cornelis (Indonesië), zijnde de echtgenoot van het slachtoffer.

Op de eerste verdieping van de woning lag zoals wij zagen in één der slaapkamers op een bed een vrouw. Wij zagen dat de vrouw achterover op het bed lag. Het lichaam vertoonde, zoals wij zagen, reeds rood/blauw gekleurde vlekken. Tevens voelde het lichaam koud en stijf aan.

De vrouw was gekleed in een nachtsjapon. In de woning was alles ordelijk.

De vrouw was volledig genaamd: --- Ingrid Jane Stoiting --- geboren 14 mei 1950 te Malany (Indonesië), echtgenote van B. [redacted], gewoon [redacted] te Dordrecht. Middels personeel van de Gemeentelijke Reinigingsdienst werd het slachtoffer overgebracht naar het Gemeente-lekenhuis te Dordrecht, alwaar de doodschouw zou plaats vinden.

Door de man van het slachtoffer B. [redacted] werd medegedeeld dat hij reeds 11 jaar met het slachtoffer was gehuwd. Uit dit huwelijk zijn 2 kinderen geboren, die 8 en 10 jaar oud waren. In juli 1966 ontstonden er moeilijkheden in het huwelijk. In dat zelfde jaar ondernam zij 2 maal een zelf-

Gesien:

moordpoging door een dosis kalmeringstabilisanten in te nemen en een keer naar polsen door te snijden. In dit jaar is zij 2 maal vrijwillig opgenomen geweest in een ziekenhuis voor psychiatrische behandeling. In 1979 heeft zij nogmaals een zelfmoordpoging ondernomen. Eind 1980 raakte het slachtoffer weer zwaar overspannen. In het begin van 1981 is zij weer 2 à 3 weken opgenomen geweest voor een psychiatrische behandeling in het Gemeente Ziekenhuis. Uit dit ziekenhuis is zij echter weggelopen en heeft hiervoor een verklaring moeten ondertekenen. Op maandag 6 april 1981 bemerkte de [ ] dat zijn vrouw spiritus had gedronken. De desbetreffende fles heeft hij toen verstoopt. Op woensdag 8 april 1981, in de ochtenduren moest zij overgeven. Omstreeks 11.00 uur, die dag, bemerkte hij dat zijn vrouw ontzettend zweette. Omstreeks 12.00 uur, die dag, vertelde zijn vrouw aan hem dat zij anta-vries had gedronken. Het desbetreffende flesje werd door hem op de slaapkamer, waar de vrouw lag, teruggevonden. Ongeveer de helft van de inhoud van dit flesje was op. De [ ] heeft hierna zijn huisdokter Dr. P. [ ] hiervan in kennis gesteld. Deze vertelde hem dat als de toestand zich zou verslechteren hij met haar naar een ziekenhuis moest gaan. Omstreeks 25.30 uur, die dag, zijn De Hart en zijn vrouw naar bed gegaan. Hij heeft haar toen nog wat speeksel uit laten spuwen. De ochtending was op dat moment volgens hem normaal. Op donderdag 9 april 1981, omstreeks 06.45 uur, werd de [ ] wakker en vervolgens voelde hij dat zijn vrouw koud aanvoelde en bemerkte hij dat zijn vrouw niet meer ademde. Hierna heeft hij de huisdokter hiervan in kennis gesteld, die hierna ter plaatse. Nadat deze het één en ander had geconstateerd heeft hij de politie in kennis gesteld.

De Hart gaf ons een wit gekleurd plastic flesje, voorzien van een rode dop. Op dit flesje stond met witte letters geschreven D2 Winter; Reservoir Vulling; Inhoud 250cc Brandbaar; Een AUTax produkt. Tevens stond nog op het flesje vermeld Gebruiksaanwijzing & flescom aanvuller tot 1 liter water beveiligd tot 6 graden vorst en 1 flescom aanvullen tot 1 liter water beveiligd tot 12 graden vorst. Tevens zagen wij het flesje ongeveer voor de helft was gevuld met een lichtrood gekleurde vloeistof.

op 7 april 1981

EJK

verscheen

EJK

en blauwe

EJK

Middels de heer [ ] in [ ] dienst als administrateur bij Autex B.V. Chemie, gevestigd te Montfoort werd mij, eerste rapporteur, medegedeeld dat de zich in bedoeld flesje bevindende vloeistof bestond uit methyl-alcohol; water en een rode kleurstof.

Vervolgens heb ik, eerste rapporteur, telefonisch contact opgenomen met de heer van den [ ] werkzaam bij het Gemeentelijk Natuurwetenschappelijk Laboratorium, gevestigd Volmerlaan 17 te Rijswijk. Nadat ik hem de [ ] betreffende gegevens had verstrekt, deelde hij mij mede dat [ ] dergelijke hoeveelheid welke het slachtoffer tot zich genomen had, dodelijk kan zijn.

door dokter Van den [ ] van de Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst werd de doodschouw verricht. Hij kon geen doodsorzaak vaststellen, doch deelde mij mede dat het niet natuurlijke dood betrof. Tevens werden door hem geen sporen van geweld op het lichaam aangetroffen. De officier van Justitie Mr. F. Bos is door de inspecteur van politie F. [ ] van het gebeurde in kennis gesteld, waarna eerstgenoemde verlof tot afwezigheid afgeef en het stafelijk overschot ter beschikking van de familie stelde.

Er zijn in het geheel geen sporen gevonden, die er op zouden kunnen wijzen dat er opzet of schuld van derden aanwezig was.

Waarvan door ons naar waarheid is opgemaakt, dit proceed-verbaal op donderdag 9 april 1981.

De rapporteurs,

J. [ ] J. [ ]

NA bij schouw geen ekenen
van d'overnag gaweeld

W. J. J. J.
1. Inzake van het verzoeken in

de naam _____ te _____
de naam _____ van _____ te _____
Den Haag, 9-4-1951

de doodsdoel mag hier op zijn plaats
dat het de dood heeft geleid. Derhalve is
aanvraag heeft gedaan. In betragt of
wel overgaten. Inzake van het verzoeken
deze aanvraag gedaan heeft. 2-3-30

afgevoerd:
bevoegd bevoegd bevoegd van de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
2. B. er niet van overtuigd te zijn, dat de dood ten gevolge van een ander
overleden is ingevonden. 10 de in artikel 4 van de wet op de lijn.

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

De ondergetekende M. D. van den Broek
als bevoegd te artikel 10 van de wet op de
CANCIEER VAN JUSTITIE
DE GRACHT
J. M. J. J.

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats
Tezamen met de bevoegdheid mag hier op zijn plaats

Aan het Koninklijk Rechtscollege

Mijne heren,

Ik, ondergetekende, Julia Christiaan Stoltink, wonende te 's-Hertogenbosch aan het adres [redacted] wil u de volgende klacht voorleggen.

In de nacht van woensdag 8 april 1981 op donderdag 9 april 1981 is tengevolge van een vergiftiging overleden mijn diarbare zus Ingrid Jane Stoltink, geboren te Kalang op 14 mei 1950, echtgenote van B. [redacted] wonende te Dordrecht aan het adres [redacted]

Mijn zus was onder behandeling van de huisarts Dr. G. [redacted] te Dordrecht.

Op dinsdag 7 april 1981 verkonde mijn zus in een zodanig depressieve toestand dat zij een antiviesmiddel innam waarvan zij weer alle waarschijnlijkheid niet heeft geweten dat dit dodelijk zou zijn. Zij had reeds meerdere malen een poging ondernomen zich van het leven te beroven hetgeen steeds mislukte, mijns inziens niet omdat zij geen doeltreffende manier kon bedenken maar omdat zij ook wilde dat het verhindert werd. Zij zat zo diep in de put dat zij zelf niet meer wist hoe ze er uit moest komen en de genoemde pogingen waren niets anders dan een lode om hulp.

Op woensdag 8 april voelde zij zich zo slecht dat zij haar man vertelde wat zij gedaan had.

Haar echtgenoot belde hierop de genoemde huisarts welke hem vertoefde genoot. Tussen 15.30 en 15.45 uur slaagde haar echtgenoot er in telefonisch contact te krijgen met de genoemde huisarts.

Hij vertelde de arts wat zijn vrouw, Ingrid gedaan had en beschreef de symptomen die bestonden uit een bleek gezicht en een slecht gezichtsversagen. De arts antwoorde hierop dat het maar uitproberen toch geen zin was had met de opname in het ziekenhuis niet meer nodig was. Hij adviseerde B. [redacted] haar echtgenoot, om haar goed te observeren en indien de toestand zou verslechteren moest hij alsnog met haar naar het ziekenhuis.

Mijn zus Ingrid is toen in bed blijven liggen en omdat haar echtgenoot die wel contact was maar toch vertrouwen moest hebben in het oordeel van de arts, niet heeft waargenomen dat haar toe-

stand veroverde heeft hij haar in bed laten liggen. Onstreeks middernacht is haar echtgenoot naast haar in bed gaan liggen. De volgende morgen bleek mijn zus te zijn overleden. Mij, mijn moeder, vader, broers, zusters, familieleden, vrienden, kennissen, haar echtgenoot en haar twee kinderen zijn diep geschokt. De droefenis is groot en zal nooit weggenomen kunnen worden noch thans rust op mij de taak deze gevoelens aan u over te brengen met de klacht dat deze arts grove nalatigheid verweten wordt. Hij heeft zich aan zijn taak onttrokken door haar niet de hulp te bieden die zij mocht verwachten van haar huisarts.

Op aanraden van een raadman heb ik, ondergetekende, op vrijdagmorgen 17 april j.l. telefonisch contact met de genoemde huisarts opgenomen. Ik werd eerst te woord gestaan door zijn assistente die mij na enig aandringen doorverbond met Dr. G. P. [ ] die zich als zodanig meldde.

Ik verzocht Dr. P. [ ] beseft en om gesprek daar er vragen gerezen waren over de omstandigheden die geleid hebben tot de dood van mijn zuster. Alvorens er verder iets gezegd was doelde de arts mij mede dat een dergelijk gesprek zijns inziens geen zin had. Hij koppelde hiernaat dat hij zelf ook met allerlei vragen zat en vroeg me teen wat voor vragen er dan wel waren van onze zijde. Hierop vertelde ik wat mijn zwager, B. [ ] mij verteld had en wat ook in dit schrijven is opgenomen. Ik vroeg hem vervolgens of dit allemaal waar was en dit werd door Dr. G. P. [ ] bevestigd, waarbij hij aanhaalde dat mijn zus reeds een tiental pogingen tot zelfdoding had ondernomen. Tijdens dit gesprek wat voornamelijk zijnerzijde werd gevoerd werd mij duidelijk dat hij mijn zus al lang opgegeven had. Mij wittte onder meer dat ze niet geholpen wilde worden. Hij ging ook niet in op mijn vraag waarom hij niet de moeite genomen had om tenminste even naar haar te gaan kijken. Het gebeurde is verschrikkelijk en wij lijden allen onder de dood van mijn zuster Ingrid die ons zo dierbaar was en wier nagedachte-nis ons altijd bij zal blijven.

Ik verzook u dringend zich deze klacht aan te trekken en slechts te vermoeden welk verdriet ons getroffen heeft opdat het u mogelijk zal zijn in deze recht te spelen.

Mede namens allen die haar dierbaar waren groot ik u,

hoogachtend, Johan Christiaan Stoltink,

8

Aan de voorzitter van het College voor Medisch Toezicht

's-Hertogenbosch donderdag 11 juni 1981, uw kenmerk

In antwoord op uw schrijven van bericht ik u het navolgende.

Op de dag van het overlijden van mijn zus, Ingrid Jane [ ] Steltisk, heb ik met mijn zwager, B. [ ], een gesprek gehad over het indienen van een klacht tegen dokter P. [ ], B. [ ] gaf mij toen te kennen dat hij niet gecharmeerd was van het idee een klacht tegen dokter [ ] neer te leggen daar deze een goede arts was voor de kinderen. Ik begreep dit toen al niet maar schreef het toe aan het feit dat mijn zwager over zijn teeren moest zijn. Ik heb mijn zwager toen nog medegedeeld dat ik het op mij zou nemen en mede zamen alle andere familieleden, vrienden en kennissen, de klacht te doen, daar wij unaniem van mening waren dat dokter [ ] zich duidelijk aan zijn verantwoording onttrokken had en hierdoor direct verantwoordelijk was voor de dood van mijn zus. Mijn zwager keurde dit goed en gaf te kennen blij te zijn dat ik dit op mij wilde nemen.

In een poging om toch te voldoen aan uw verzoek, de klacht door B. [ ] te laten doen, heb ik meerdere malen getracht over het voorgesande een gesprek met B. [ ] te hebben. Mij werd echter elk onderhand door mijn zwager geweigerd. Ik moet hieruit opmaken dat mijn zwager kennelijk met mij niets meer te maken wil hebben en dit kan slechts om twee redenen zijn.

- a. Hij had reeds de relatie tussen hem en de rest van de familie op een rus van het slachtoffer en mij na verbroken omdat deze partijen elkander van alles verweeten. Het is mogelijk dat hij alles bes is en nu ook het contact tussen hem en mij verbroken heeft.
- b. De andere reden kan zijn dat hij zich verder van de hele gebeurtenis wil distantiëren en zich zo van het afleggen van een verklaring wil verschonen.

Ik verzoek u dan ook dringend mijn klacht te willen aanvaarden teneer daar ik direct belang heb in het welzijn van een zus die mij in haar leven zeer dierbaar was en wier nagdachten mij

altijd dierbaar zal blijven.

Tot slot rent mij voor de goede orde te vermelden dat in de door u aan mij gerichte correspondentie mijn voorletters abusievelijk vermeld worden. Deze moeten zijn J.C.

Hopende u met het bovenstaande van dienst te zijn geweest,
verblijf ik hoogschattend,

J.C. Schiltink.

[Redacted signature box]

[Redacted box]

disch team van de PAAZ-afdeling in de ziekenhuisopname beëindigd.

Ondanks de toezegde verbeteringen heeft mijn vrouw na haar vrijwillig ontslag uit het ziekenhuis haar belefte en mee te helpen om uit haar depressie te komen niet gehouden. Mijn vrouw heeft zich na twee dagen thuis teruggetrokken op zolder. Omdat mijn vrouw erg rusteloos en overatuur was heb ik u om medicijnen gevraagd. Deze medicijnen heeft u voorgeschreven en beruften onder mijn beheer.

Madat ik gemerkt had, dat mijn vrouw de per dag voorgeschreven dosis medicijnen in combinatie met alcohol insas, heb ik de alcoholische dranken buiten haar bereik gehouden.

Hierna schijnt mijn vrouw "belangstelling" te hebben in huishoudelijke schoonmaakartikelen, waarvan op de verpakking een waarschuwing stond om het buiten bereik van kinderen te houden. Ik heb deze middelen daarna eveneens buiten haar bereik kunnen houden.

Ondanks al mijn pogingen heeft mijn vrouw nog kans gezien - zoals later is gebleken - een antivriessmiddel in haar besit te krijgen.

Op woensdag, 8 april 1981, heeft mijn vrouw mij om ± 10.30 uur geroepen en gevraagd om haar te helpen bij het douchen en aankleden. Hierna heeft zij ontbeten.

Om ± 11.30 uur vertelde zij mij, dat zij de ochtend van de vorige dag een antivriessmiddel had ingenomen en dat zij zich wat vermoed voelde. Zij is toen naar bed gegaan.

Begevrangd heeft mijn vrouw mij het flesje antivries gegeven, waarop geen waarschuwing stond om het buiten bereik van kinderen te houden.

Om ± 12.30 uur begon zij te klagen over haar gezichtsvermogen en kortademigheid. Ik heb geprobeerd u zowel op u praktisch als thuis te bellen. Om ± 13.30 uur heb ik u assistent gesproken, die mij vertelde dat u om ± 15.30 uur telefonisch bereikbaar was.

Om ± 15.30 uur heb ik u van het gebeuren in kennis gesteld.

Van het indienen van een klaagschrift bij het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage tegen u door J.C. Stoltink ben ik niet in kennis gesteld.

Omdat ik tijdens de ziekteperiodes van mijn vrouw altijd een beroep op u heb kunnen doen, deel ik u tevens mee, dat ik mij met de indiening van het klaagschrift niet kan verenigen. U was altijd genegen om mijn vrouw te kalmeren en met mijn vrouw te praten.

Begeachtend,
Dordrecht

P.S. Tijdens de gehele ziekteperiodes van mijn vrouw heb ik overigens van de zijde van de ouders, broers en zusters van mijn vrouw nooit enige positieve hulp ervaren. Ik vraag me eigenlijk af hoe het mogelijk is, dat een broer, die tijdens de ziekteperiodes van mijn vrouw nauwelijks iets van zich heeft laten weten, laat staan zijn zuster één keer op te zoeken, in staat is om een klaagschrift in te dienen.

Dordrecht, 8 juli 1981.

De Wedelgeleerde Heer

G.

Dordrecht

Wedelgeleerde Heer,

Naar aanleiding van het door u aan mij getoonde klaagschrift tegen u ingediend bij het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage door J.C. Stoltink geef ik u hierbij conform uw verzoek mijn visie op de gang van zaken over de ziekteperiodes van mijn echtgenote, I.J. Stoltink.

In oktober 1978 heeft mijn vrouw u bezocht, omdat zij zich depressief voelde. Voor zover mij bekend heeft u toen niet gearseld om haar direct door te sturen naar dokter E.W. Heerema, psychiater verbonden aan het REFLJA-ziekenhuis te Dordrecht. Laatstgenoemde heeft haar direct laten opnemen. Van het bezoek van mijn vrouw aan u en de ziekenhuisopname ben ik door u direct in kennis gesteld.

Tijdens deze opname kreeg ik na 1 week van mijn vrouw te horen, dat ze van me wilde scheiden. Omdat ik haar ziektebeeld probeerde te begrijpen heb ik een afwachende houding aangenomen. Ik wist sin of meer, dat Inge meer op "advies" en aandringen van haar familie handelde dan uit eigen beweging.

Mijn vrouw heeft toen tegen het advies van dokter [ ] in vrijwillig de ziekenhuisopname beëindigd en is bij een broer in Oosterhout (N-Br) gaan wonen.

Pas na ontvangst van een verzoek tot echtscheiding door mijn vrouw ingediend bij de Rechtbank te Dordrecht heb ik een advocaat geraadpleegd.

Tijdens de echtscheidingsprocedure heb ik helaas van de zijde van de familie van mijn vrouw agressief en onverantwoord optreden moeten ervaren. Zo werden bijvoorbeeld mijn kinderen, die tijdens de hele periode door mij verzorgd werden en in Dordrecht op school gingen, zonder meer door mijn vrouw met assistentie van haar broer van school gehaald en moesten tegen hun wil in Oosterhout verblijven.

De rechter heeft na enkele ouderverhoren de kinderen en het huis aan mij toegevozen en de eisen van mijn vrouw ongegrond verklaard.

Door gesprekken met de Raad van Kinderbescherming te Dordrecht, die mij te kennen gaf dat mijn vrouw nog dieper in de put zat, heb ik om hetgeen mijn vrouw nog steeds voor mij betekent mij weer met haar verzoend.

De broer uit Oosterhout, die m.i. het initiatief heeft genomen om de echtscheidingsprocedure aan de gang te zetten, heb ik voor het verblijf van mijn echtgenote bij hem achteraf nota bene nog kostgeld betaald.

Omdat een ziekenhuisopname niet meer mogelijk was zijn wij door uw tussenkomst te rade gegaan bij de Stichting

- Maatschappelijke -

Maatschappelijke Dienstverlening te Dordrecht. Na enkele gesprekken heeft mijn vrouw tegen mijn wil in de therapie bij geneesde instantie beëindigd, omdat zij zich weer goed voelde.

In het najaar van 1979 raakte mijn vrouw weer in een depressieve toestand.

Na een zelfcoördinatie van mijn echtgenote (zij had de polsen doorgesneden) werd zij weer opgenomen in het REFAJA-ziekenhuis te Dordrecht.

Omdat mijn vrouw van mening was, dat de therapie in het REFAJA-ziekenhuis moeizaam verliep, heeft zij wederom tegen het advies van dokter [ ] in de ziekenhuis-opname beëindigd.

Op ons verzoek heeft u toen een "begeleiding" door mevrouw [ ] van de Stichting Geestelijke Volksgezondheid Zuid-Holland te Dordrecht kunnen bewerkstelligen.

Tijdens de therapie bij mevrouw [ ] had u mijn vrouw kalmeringstabletten voorgeschreven.

De therapie bij mevrouw [ ] verliep moeizaam. Voor zover ik kan beoordelen was de vereiste medewerking van de zijde van mijn vrouw minimaal.

Na een tweede zelfcoördinatie van mijn vrouw (zij had alle tabletten in huis ingenomen) is mijn vrouw via de Hart- en Beswaarafdeling weer opgenomen in het REFAJA-ziekenhuis.

Na een verblijf van ± 2 weken heeft mijn vrouw weer tegen advies van dokter Meermans in het ziekenhuis verlaten.

Na een kortstondig verblijf in de echtscheiding woonde zij op "advies" van haar moeder ingetrokken bij een zus, die in West-Duitsland verbleef.

Omdat ik het nu toch velleitjes vond heb ik een verzoek tot echtscheiding ingediend.

Bij het eerste ouderverhoor is gebleken, dat mijn vrouw ten einde raad was en niet wist waar zij terecht kon. Geen enkel familielid bood haar de helpende hand. Hierdoor voelde ik me geroepen om haar weer in huis te nemen. Ik heb toen wel als eis gesteld, dat zij volledig mee zou werken aan de therapie bij mevrouw Van der Vaal.

Door uw tussenkomst konden wij deze therapie volgen.

In het najaar van 1980 raakte mijn vrouw weer in een depressieve toestand.

Omdat gebleken is, dat de begeleiding bij mevrouw Van der Vaal zin had, is de therapie bij mevrouw Van der Vaal weer dierom door uw tussenkomst hervat.

Tijdens deze ziekteperiode heeft u haar weer medicijnen voorgeschreven. Gezien het gebeuren in 1979 bestond tussen u en mij de afspraak, dat ik de medicijnen bijhield.

Omdat van enige serieuze medewerking door mijn vrouw tijdens de therapie bij mevrouw [ ] geen sprake was werd de therapie door mijn vrouw beëindigd.

Op haar verzoek is mijn vrouw opgenomen in het Geneesziekenhuis te Dordrecht.

Tijdens één van mijn eerste bezoeken in het ziekenhuis kreeg ik wederom van mijn vrouw de mededeling, dat zij wild scheiden. Na deze mededeling heb ik de behandelende geneesheer, dokter [ ] te kennen gegeven dat hij ten alle tijde een beroep op me kon doen voor eventuele noodzakelijke echtspreeksprekken.

Omdat ik overtuigd was, dat nu een echtscheiding noodzakelijk was, heb ik een advocaat geraadpleegd.

Nadat mijn vrouw op haar besluit terug was gekomen heb ik de echtscheidingsprocedure gemaakt.

Mijn vrouw heeft wederom tegen mijn wil in de therapie

D. H. van der Vliet, A. D. Gielens, C. Q. van der Vliet, P. F. van der Vliet, W. van Houten, B. de Haer, L. J. Bouman, E. M. van Nieuwen, P. H. J. van Nieuwen, J. A. van Nieuwen, A. Koolhof, J. J. van der Vliet, J. M. F. Houtman, E. van der Schaap, P. R. N. M. Miers, J. C. Schroeder, P. L. M. Houtman, B. T. M. van Nieuwen, Gerdine E. Fokk, B. de Vries, J. A. G. Houthoff, E. J. Fritman, J. B. Schouten & Stratingh Blandia, Edouard E. Kool, A. E. Koolhof, W. E. Meijer, W. A. Dijkster van Nieuwen, Marjan A. Goolige, J. F. A. Doolman, D. J. Cohen Tervaert, P. M. van Nieuwen, Houtman van Nieuwen, Gertje A. A. M. Goolige, C. J. E. Dijk

Mr H. L. Houthoff adviseur en de rechtspraak

De Heer Secretaris van het
Medisch Tuchtcollege te Den Haag
Postbus 30448
2500 EG DEN HAAG

Westergade 20 / 1017 AC Amsterdam
Correspondentieadres (indien van toepassing)

Postbus nr. 1555 / 1017 AM Amsterdam
Telefoon: 020 20 41 99
Tele: 020 499 10 00
Telefax: 020 499 10 00
Telepostbus: Landf

Kantoor Straat:

NOLET STRAAT 10 HOUTHOFF BARENDS STAR HOUTHOFF
Twee Straat, Am. Looze 20, 1017 CA Amsterdam
Telefoon: 020 20 41 99
Tele: 020 499 10 00
Telefax: 020 499 10 00

Amsterdam, 7 oktober 1981
Ref.: 81.951 EM/jl
Uw kenmerk: 81K37-W

Wederdelgestränge heer,

Inzake: van der N / Stoltjak

Inmiddels kan ik U namens Dr. van der N de navolgende inlichtingen verstrekken.

Mijn cliënt is al gedurende enige jaren de huisarts van het gezin. Er is steeds een goede relatie tussen hem en de betrokkenen geweest. Vanaf oktober 1978 zijn de contacten erg intensief geworden i.v.m. psychische problemen van mevrouw.

Zij geraakte in perioden van ernstige depressiviteit, hetgeen o.m. tot diverse suïcidepogingen heeft geleid. Er hebben minstens zeven zulke pogingen plaatsgevonden. Al die tijd heeft cliënt een nauwgezette begeleiding geboden aan de patiënte en haar gezin. Daarbij heeft de relatie met Dr. van der N geleerd dat de heer in sommige moeilijke situaties rustig tegemoet trad en zeer wel in staat was om in overleg met Dr. van der N toezicht op de patiënte te houden.

niet eens, zoals moge blijken uit m.n. het slot van de in copie hierbij gesloten brief van de heer [ ] dd 8.7.1981.

Uit bedoeld schrijven blijkt dat het droevige gebeuren het vertrouwen van de heer [ ] in mijn cliënt volstrekt niet heeft aangetast. Dr. van der P [ ] is ook nu nog de huisarts van het gezin.

Nu de echtgenoot van de patiënte, die de gebeurtenissen - anders dan klager - van zeer nabij heeft meegemaakt, zich zo nadrukkelijk van de klacht distantieert, valt niet in te zien dat klager onder deze omstandigheden een redelijk belang zou hebben bij de onderhavige kleecht, welk belang ik hem dan ook met een verwijzing naar art. 10 lid 1 MTW zou willen ontzeggen. Om die reden zou klager niet ontvankelijk verklaard moeten worden.

Een andere beslissing zou het hiervoor bedoelde bestaande vertrouwen van de heer [ ] in zijn huisarts ondergraven en zou daarom maatschappelijk t.o. de heer [ ] niet aanvaardbaar zijn.

Maar ook wanneer aan dit aspect van de zaak wordt voorbijgegaan, hoort de klacht te worden afgewezen. De handelwijze van Dr. van der P [ ] dient te worden bezien tegen de achtergrond van de wijze waarop hij en de heer [ ] de steeds weerkorende problemen in het verleden gezamenlijk tegemoet zijn getreden. Dr. van der P [ ] wist uit ervaring dat de telefonisch door de heer [ ] verstrakte informatie betrouwbaar was. Mijn cliënt zou - bij een eventuele visite - niet meer informatie hebben gehad.

Zoals aangeduid zou een bezoek ook niet tot een ander advies aan de heer de Hart hebben kunnen leiden. En tenslotte - ik herhaal het - is er ook niet om een huisbezoek gevraagd. De betrokkenen hadden op dat ogenblik geen behoefte aan direct persoonlijk contact met de huisarts.

In het klaagschrift wordt - zij het niet met zoveel woorden - een verband gelegd tussen het overlijden van mevrouw [ ] en het feit dat zij in de ochtend van 7 april van de voornoemde vloeistof had gedronken. Een dergelijk causaal verband is echter geenszins aangetoond. Voor zover mij bekend is geen sectie verricht.

Naar mijn mening dient de hierbovenverstrekte informatie te voeren tot een afwijzing van de onderwerpelijke klacht.

Hoopachtend,
Uw d.w.

[ ]
E

Aan het College voor medisch tuchtrecht

's-Hertogenbosch zondag 29 november 1981, uw kenmerk S1437-M

Mijne heren,

In antwoord op uw schrijven van 17 november jl. en de bijgaande copie van het verveerschrift van Dr. H. [ ] heel ik u het volgende mede.

Het door Dr. H. [ ] gestelde dat de contacten tussen hem en de betrokkenen veelzijdig en goed waren benadrukt het feit dat de betrokkenen op hem moesten kunnen vertrouwen. Achteraf is gebleken dat hij dit vertrouwen niet waard was, de dood van zijn zus is hiervoor het droevig bewijs. De overweging dat Dr. Post op de telefonische kenningsgeving van B. [ ] slechts op de in het verveerschrift genoemde wijze kon handelen is onjuist. Hij ging af op gegevens afkomstig van zijn psychisch onstabiele patiënte. Op wat voor gronden mocht hij aannemen dat zij haar aan de juiste gegevens verstrekt had. Was er buiten de verklaring van de patiënte en het flesje enig bewijs voor dat zij die vloeistof had ingenomen, dat het alleen die vloeistof betrof, dat het om de genoemde hoeveelheid ging en dat het tijdstip van innamen klopte?

In het verveerschrift wordt er op gewezen dat het volgens B. [ ] slechts om een geringe hoeveelheid ging. Gezien het fatale gevolg is de term slechts hier misplaatst en hoeveel er is een geringe hoeveelheid. Dr. [ ] die uit hoofde van zijn functie en vertrouwenspositie na had moeten gaan waaruit de vloeistof samengesteld was en de gevolgen van het innemen van zo'n vloeistof vervolgens had moeten overwegen toonde in plaats hiervan een grove overschilligheid.

Vit het verveerschrift blijkt dat Dr. H. [ ] zich geheel verliet op het feit dat op het flesje geen tekst was vermeld waarin werd gewaarschuld tegen inwendig gebruik. Er zijn legio middelen aan te wijzen waarbij zo'n tekst ontbreekt maar die bij inwendig gebruik wel degelijk zo niet doodelijk dan toch schadelijk zijn voor de gezondheid. Als arts moest Dr. H. [ ] dit weten.

Bij het vaststellen van de te nemen maatregelen verliet Dr. H. [ ] zich op de mededelingen die door de patiënte aan haar man gedaan zijn. Enig lichamenlijk onderzoek werd niet verricht terwijl de beschreven verschijnselen met de aangenomen innamen van de vloeistof alle redten tot ongerustheid moesten geven.

/ zeer

In het verveerschrift wordt gesteld dat een visite ook tot niets zou hebben geleid. Ik moet dit als een onwaarschijnlijkeassing bestempelen. Een visite heeft niet plaatsgevonden maar men mag toch aannemen dat de arts niet op dezelfde wijze had gehandeld indien hijzelf met de patiënte geconfronteerd was geweest. Er waren immers ernstige verschijnselen en een arts zou vermoedelijk meer hebben waargenomen dan de tersake onbekende uit haar evenwicht zijnde patiënte zelf.

Zelfs zonder visite had Dr. H. [ ] niets anders mogen toestaan dan een onmiddellijke opname in een ziekenhuis.

Volgens Dr. F. [ ] wilde hij de patiënte laten opnemen. In het verveerschrift staat dat de heer [ ] daar tegen in bracht dat de vloeistof de vorige ochtend, derhalve ongeveer dertig uur eerder was ingenomen. Deze zinbouw acht ik onduidelijk daar men er uit zou kunnen lezen dat B. [ ] zich tegen een ziekenhuisopname van mijn zus verzette. Ik neem daarom te mogen stellen dat B. [ ] op normale wijze de mededeling deed.

Na deze mededeling achtte Dr. H. [ ] het onnodig zijn patiënte in een ziekenhuis op te laten nemen daar spoeling van de maag 30 uur na de innase geen zin meer zou hebben. Uit deze overweging blijkt duidelijk dat Dr. H. [ ] een vergifdgang niet uitloest. Toch ziet hij af van een visite of een ziekenhuisopname. Hij beweert dat hij op dat ogenblik niets meer voor mijn zus kon doen. Als hij wel aan spoeling van de maag dacht maar er van afzag omdat er teveel tijd verstreken was, dan moet hij toch tot de conclusie gekomen zijn dat de ingenomen vloeistof door het lichaam verspreid moest zijn. Dat de verschijnselen die de patiënte zelf signaleerde vergiftigingsverschijnselen moesten zijn. Hij had toch niets anders mogen doen dan haar direct in een ziekenhuis op te laten nemen waar een specialistische hulp kon bieden.

De mededeling van Dr. H. [ ] dat noch door mijn zus noch door haar echtgenoot om een visite is verzoekt zegt niets. Dr. H. [ ] had naar eigen inzicht moeten handelen hij werd immers niet voor niets gebeld.

Dr. H. [ ] liet de zorg voor mijn zus over aan een tersake totaal onbekende persoon, de echtgenoot van het slachtoffer. Wat viel er van B. [ ] te verwachten als de patiënte moeilijkheden kreeg met hartslag, adembaling of iets dergelijks waarbij acute hulp noodzakelijk was?

B. [ ] moest mijn zus nauwlettend observeren en moest Dr. F. [ ] opbellen indien iets in haar situatie zich wijzigde. Dr. F. [ ] weende hierover op B. [ ] te mogen vertrouwen. Dit vertrouwen was om verschillende redenen misplaatst. Ten eerste was er de onbekendheid van B. [ ] Dr. F. [ ] had er nooit op mogen vertrouwen dat B. [ ] in staat zou zijn geweest de nodige waarnemingen te doen of de juiste hulp te bieden.

Ten tweede waren er de huwelijkproblemen. Het huwelijk was totaal ontbreekt van wederzijdse affectie was al lang geen sprake meer. Dr. N. [ ] het dit geweten hebben. Tegenover een familieid van het slachtoffer heeft hij in een eerder stadium verklaard dat ontbinding van het huwelijk de enige manier was om mijn zus te genezen. Dr. N. [ ] was de enige niet die dit geuit heeft, maar personen die heropbevalve met het echtpaar in contact kwamen waren deze mening toegedaan. Dat het vertrouwen van Dr. N. [ ] in B. [ ] misplaatst was is gebleken uit de volgende feiten.

1. [ ] zou mijn zus nauwlettend observeren, hij is die avond echter enkele uren van huis geweest.
2. [ ] zou elke bijzonderheid melden maar dat hij in de nacht schuin van de mond van het slachtoffer heeft gevoegd dat heeft hij de arts niet gezegd.
3. Het slachtoffer zou gestorven zijn terwijl B. [ ] naast haar lag.

Wat de doodsoorzaak betreft, ik verwijs u hiervoor naar het politierapport en het verslag van de gemeentelijke lijkenhouwer. Ik wil hierbij opmerken dat door mij en mijn zus mede namens de ouders van het slachtoffer op sectie is aangevraagd. De doodsoorzaak stond voor de politie en de officier van Justitie echter vast en het lichaam was reeds vrijgegeven voor wij ter plaatse waren. In het verveerschrift wordt gesteld dat geen causaal verband werd aangetoond tussen het overlijden van mijn zus en het drinken van de betreffende vloeistof. Een door ons verlangde sectie om dit verband aan te tonen werd door de officier van Justitie te Dordrecht geweigerd. Wordt het verband niet aangetoond, het is tot op heden ook niet weerlegt.

In het verveerschrift wordt gesteld dat ik geen redelijk belang heb bij de klacht. Het belang van een broer bij het welzijn van een zus spreekt voor zich. Berusten bij de zaken zoals ze voorgespegeld worden zou onder meer betekenen dat mijn zus niet meer te redden was en dat ze haar dood gewild heeft. Ik bestrijd dit ten eerste, ik ben er van overtuigd dat zij ook deze keer een middel zonnende om hulp te krijgen, om de aandacht op zich te vestigen.

Met betrekking tot het schrijven van B. [ ] kan ik verklaren dat ik hem in het bijzijn van meerdere personen dadelijk kennis heb gegeven van het feit dat ik de klacht zou doen. Zoals ik u in mijn brief van 11 juni j.l. heb medegedeeld was B. de Hart niet erg met mijn voornemen ingenomen. Als reden waarom hij de klacht niet wilde doen gaf hij op dat hij de goede relatie die tussen zijn kinderen en de arts bestond niet wilde verstoren. Deze reden die in geen verhouding staat tot het gebeurde kwam mij toen al vreemd voor. Om verder spanningen te vermijden red ik hem dat ik het dan op mij zou nemen de klacht te doen. B. [ ] keurde dit goed en gaf mij zelfs te kennen blij te zijn dat ik de klacht op mij wilde nemen. Mijne heren ik begrijp nu nog beter dan toen dat ik hem toen,geconfronteerd met broers zusters en ouders van de overlevende uit een lastig parket haalde. Tot het door hem geweigerde

Een feit is dat hij reeds om $\frac{1}{2}$ 11.30 uur kennis kreeg van hetgeen mijn zus gedaan had en dat hij terwijl haar toestand om $\frac{1}{2}$ 12.30 uur duidelijk verbeterde tot 15.30 uur op contact met zijn arts gewacht heeft.

Een ander feit is dat hij zijn vrouw die in een slechte toestand verkeerde, die hij nauwelijks zou observeren, gedurende enkele uren verlaten heeft.

Nog een feit is dat hij naliet alle bijzonderheden aan de arts te verscheiden zoals overeengekomen was met die arts. Dit blijkt o.e. ook uit het feit dat B.

[ ] na de dood van mijn zus vertelde dat hij het niet onwaarschijnlijk achtte dat zij nog iets anders had ingenomen, hierbij noemde hij o.e. rattenkruit. Ik wil u er voorts nogmaals op wijzen dat alleen al uit de brief van B. [ ] duidelijk naar voor komt dat het huwelijk totaal ontwricht was.

Door de arts wordt hier niet over gesproken, hij geeft voor dat hij de zorg voor de patiënte aan een betrouwbaar en rustig persoon overgaf.

De relatie tussen de patiënte en haar echtgenoot was echter zeer slecht en is in tegenpraak met het door de arts gestelde, dit blijkt ook uit de brief van B. [ ]

Een andere tegenstrijdigheid is het schrijven van B. [ ] en het verveerschrift van Dr. H. [ ] betreft het flesje.

Dr. H. [ ] heeft het over een flesje autorontdooi-vloedstaf waarop geen tekst vermeld zou zijn waarin gemarshald werd tegen inwendig gebruik.

B. [ ] spreekt over een flesje anti-vries waarop geen waarschuwing stond om het buiten bereik van kinderen te houden.

Ook de door B. [ ] beschreven verschijnselen en de verschijnselen waarvan Dr. H. [ ] kennis nam zoals uit zijn verveerschrift blijkt vertonen verschil.

Vernauwdheid, later gevolgd door klagen over gezichtsversagen en kortademigheid geven een andere voorstelling dan de mededeling van de patiënte dat zij witte vlekken zag als zij naar buiten keek en dat zij enigzins zwaar ademde.

De brief van B. [ ] zegt dan ook niet hetgeen Dr. H. [ ] in zijn verveerschrift stelt.

Een ander punt dat enige overweging verdient is dat B. [ ] waarschijnlijk niet vermoed heeft dat mij een copie van zijn brief toegesonden zou worden.

Mijne heren, voor mij blijft het dat Dr. H. [ ] op grove wijze nalatig is geweest en onjuiste taxaties heeft gedaan. De uitvluchten waarmee hij zich aan zijn verantwoordelijkheid tracht te onttrekken staan me tegen. De feiten spreken voor zich, mijn zus die voor haar welzijn op haar arts moest kunnen vertrouwen trof het ongeluk dat de zorg voor haar welzijn haar arts niet meer in beweging kon brengen. Hij delegerde op oververantwoorde wijze de zorg voor zijn patiënte aan een ondeskundige zonder zich zelf maar de moeite te troosten tenminste even naar die patiënte te kijken, hetgeen het fatale gevolg had.

gesprek waarover ik u in mijn brief van 11 juni 1981 schreef, heeft hij tegenover mij altijd een schijn van vriendelijkheid en welwillendheid opgehouden. Door zijn weigering met mij te spreken voelde ik mij, vergeeft u mij de term, bedonderd. Nu na zijn brief te hebben gelezen zijn mij de ogen echter pas goed open gegaan. Ik wil dit even toelichten. Ik heb me van meningsverschillen binnen de familie altijd afzijdig gehouden. Ik heb hem meermaals verdedigd en heb hem nooit een stroefred in de weg gelegd. Mijn houding ten opzichte van hem werd door verschillende factoren bepaald. In mijn jeugdjaren kon ik het al goed met hem vinden. Dit veranderde ook later niet. Nog niet zo lang geleden zochten hij en zijn overleden zus mij in 's-Hertogenbosch op. Ik heb hem toen een aantal langspeelplaten uitgeleend waarop ik seergesteld ben en die ik normaal nooit uitleen. Ik kreeg de platen niet allemaal terug maar ik heb er nooit woorden over veel gemaakt. Familieleiden die hem becritici- seerden hield ik voor dat hij wel eens raar deed maar het allemaal niet zo meende. Ook omwille van mijn overleden zus was ik op een goede verstandhouding met B. [ ] seer gesteld.

Toela verseld zijn mij na het lezen van zijn brief de ogen geopend. Zijn voorstelling van zaken is onjuist. Deze bewering mijnerzijds is voor een belangrijk deel met bewijzen te staven.

De laatste opmerking van B. [ ] kan ik alleen laag bij de grond noemen. Ik ben mij er ook zonder die opmerking van bewust dat ik ben tekort geschoten. Had ik gedaan wat ik had moeten doen dan was mijn zus na misschien nog in leven geweest. B. [ ] weet dat ik reeds jaren met problemen in mijn werk te kampen had. Hij weet ook dat ik genoodzaakt was om naast mijn onregelmatige diensten drie avonden per week een studie te volgen en zelfs mijn verlofdagen voor een groot deel aan die studie moest spenderen. Ook door de afstand beperkte mijn zorg voor de familie zich in hoofdzaak tot mijn ouders die alle klappen op moesten vangen. Ik heb mij iedere maal dat ik er kennis van kreeg er van overtuigd dat mijn zus de nodige hulp en bijstand werd verleend. Bovendien kreeg ik meestal pas bericht van de poging tot zelfmoord als mijn zus al met het ziekenhuis ontelagen was.

Daarnaast kan ik zeggen dat ik naar contacten met mijn zus heb gehad dan B. [ ] voorstelt.

Ik wijs u er verder op dat zowel de arts als B. [ ] er van alles aan doen en het hele gebeuren in de doofpot te stoppen. Van B. [ ] vind ik dit op zijn zachtst gezegd vreemd en ik raak er nu steeds meer van overtuigd dat hij bang is zijn straffeloosheid te moeten bewijzen.

De handelewijze van Dr. Post is overgeeselijk, mogelijk net te overgeeselijk is zijn valharding in zijn mening dat hij deed wat hij kon, dat hem geen blaam treft. Dit is niet het beeld van een arts zoals ik mij een arts voorstel. Een arts hoort betrouwbaar te zijn en dient een hoge mate van verantwoordelijkheidsgevoel te bezitten voor de hem toevertroude patiënten. Dr. Post voldoet hier duidelijk niet aan.

Het belang van mijn klacht treft niet alleen mij en mijn familie van wie de overledene een geliefd lid was. Ook het algemeen belang vindt haast bij beantwoording van de vraag of een dergelijke grote schuld zoals Dr. Post op zich geladen heeft onbestraft mag blijven.

Ik wil u templette mededelen dat mijn oudste broer en mijn oudste zus die zich intens voor de overledene ingezet hebben, dit schrijven mede zullen ondertekenen.

Zij staan volkomen achter hetgeen ik doktor Post ten laste leg en onderschrijven hiermee hun verlangen naar rechtvaardigheid.

Mij, evenals de overige familieleden zijn gaarne bereid door u te worden gehoord. Ik verzoek u echter mijn ouders tot het uiterste te ontsien, de reden zal u duidelijk zijn.

Bepecte u met dit schrijven van dienst te zijn geweest verblijf
ik hoogachtend,

J.G. Steltink

De heer M.F. Steltink
adres: Langenhof 3
4901 GV Oosterhout

Mevrouw M.I. Galin Steltink
adres: Mellinrodestraat 30
Girschat (NB)

Het College voor de bejussing in Eerste Aanleg in zaken van het Medisch Tuchtrecht en Medische Geschillen te 's-Gravenhage heeft op woensdag 17 februari 1982 de navolgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

Johan Christiaan Stoltink,
wonende te 's-Hertogenbosch,
klager

tegen:

G. [ ] van der P. [ ]
huisarts te Dordrecht,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen de arts;

Het College voor Medisch Tuchtrecht in Eerste Aanleg te 's-Gravenhage:

Gesien de stukken;

Gehoord klager en de arts ter zitting van het College van 17 februari 1982, de arts bijgestaan door Mr E. [ ] advocaat te Amsterdam;

Overwegende:

1. Op grond van de gedingstukken en het behandelde ter zitting is het volgende komen vast te staan.

Op dinsdag 7 april 1981, in de morgenuren, heeft de zuster van klager, Ingrid Jane Stoltink, echtgenote van H. [ ] ongeveer de helft van een flesje (inhoud 250 cc) met anti-vries voor de voortschroef van een auto ingenomen. De volgende dag om ongeveer 11.30 uur vertelde zij dit aan haar man; zij voelde zich toen wat vermoed. Om ongeveer 12.30 uur begon zij te klagen over haar gezichtsvermogen --zij zag witte vlekken als zij naar buiten keek-- en over haar ademhaling. Haar man heeft toen de arts opgebeld. Om ongeveer 15.30 uur kreeg hij telefonisch contact met hem. De arts gaf instructie mevrouw naar het ziekenhuis te brengen om de maag te laten leegpompen. De heer [ ] bracht toen naar voren, dat de vloerstof de vorige ochtend, derhalve ongeveer dertig uur eerder, was ingenomen. De arts overwoog toen dat leegpompen van de maag dan geen zin meer had. Afgesproken werd dat de heer [ ] de toestand van zijn vrouw in het oog zou houden en de arts zou waarschuwen indien zich iets bijzonders zou voordoen. Omstreeks 23.30 uur is de heer [ ] naar bed gegaan. Zijn vrouw alsde volgens hem toen normaal. Op 9 april, omstreeks 6.45 uur, werd de heer [ ] wakker en besakte dat zijn vrouw was overleden.

De politie heeft bij de fabrikant van het flesje anti-vries aangegeven waar de vloeistof uit bestond: methyl-alkohol met water en een zeer kleine hoeveelheid

2. De klacht beoelst, keet samengevat, dat de arts graf salotig is geweest en dat hij zich aan zijn taak heeft onttrokken door mevrouw De Hart niet de hulp te bieden, die zij mocht verwachten van haar huisarts.
3. De arts heeft in de eerste plaats betoogd, dat klager niet-ontverkelijk is in zijn klacht, omdat de echtgenoot van de overledene zich van de klacht distantieert, de arts nog steeds diens huisarts is, en klager daarom geen rechtstreeks belanghebbende is in de zin der wet.
4. Artikel 10, lid 1, van de Medische Tuchtwet bepaalt, dat een zaak aanhangig gemaakt kan worden door een schriftelijke klacht van een, naar het oordeel van het College, rechtstreeks belanghebbende. Het College vermag niet in te zien, waarom in een geval als het onderhavige een kreer, dat een zeer naaste bloedverwant, geen rechtstreeks belanghebbende is, waaraan niet afdoet, dat de echtgenoot van de overledene om hem zoverende redenen zelf geen klacht weet in te dienen.
5. Het College is van oordeel dat de arts er geen verwijt van mag worden gemaakt dat hij slechts telefonische aanwijzingen heeft gegeven. Een vloeistof als de onderhavige wordt snel in het lichaam opgenomen en na 30 uur kan en mocht hij aasnemen, dat een eventuele crisissituatie voorbij was. Hij had daarbij de ervaring dat de echtgenoot van de overleden vrouw -die al meer suicidepogingen had gedaan- een betrouwbaar observant was en hem terstond zou waarschuwen als de toestand van de vrouw zou verergeren. Ook de beschreven symptomen behoeven geen verontrusting te waken, te minder nu hij de patiënt kende als lijdende aan hyperventilatie. Er werd hem trouwens ook niet gevraagd om een visite af te leggen, noch door de man, noch door de vrouw, voorzover bekend is.
- Niettemin zou de arts er beter aan hebben gedaan --zoals hij zelf ter zitting ook heeft toegegeven-- de vrouw te bezoeken, haar te onderzoeken en na te gaan waaruit de vloeistof, die zij had ingenomen, bestond en daaromtrent eventueel nadere inlichtingen in te winnen.
6. Het College wil niet verhele dat het er aan twijfelt of vergiffing met methylalcohol inderdaad de doodsoorzaak is. Weliswaar kan een hoeveelheid, als door de vrouw waarschijnlijk ingenomen, doodelijk zijn, maar er is hier zoveel tijd verstreken tussen het innemen en de dood, dat twijfel op zijn plaats is.
7. Naar uit het vorenstaande volgt, zal het College de klacht afwijzen.

RECHTOONDE: Wijst de klacht af:

Bepaalt dat uit 's Rijks kas aan klager of aan de persoon over wie geklaagd is geen kosten voor hen voortvloeiend uit de behandeling der zaak zullen worden vergoed.

Aldus goezen op 17 februari 1962 door: Mr S.F. Kotte, voorzitter;
Dr Y. van der Nijlen, G.C. Kooijker, leden-geneeskundigen; Dr H.F. Heins,
De J.S. Feinon, plv. leden-geneeskundigen en Mr P.A. Mackie Eljsten,
secretaris.

voorzitter,

secretaris.

Klager, de persoon over wie geklaagd is, alsmede de Inspecteur van het Staats-
toezicht op de Volksgezondheid kan tegen deze beslissing hoger beroep instel-
len bij het Centraal Medisch Tuchtcollege. Deze mogelijkheid van hoger beroep
staat open binnen één maand na ontvangst van deze beslissing. Het tot het Cen-
traal Medisch Tuchtcollege gericht beroepschrift wordt ingezonden bij de se-
cretaris van het College voor het Medisch Tuchtrecht in Eerste Aanleg.

Aan het Centraal Medisch Tuchtcollege

Mijne heren,

middels dit schrijven teken ik,
J.G. Stoltink, woonde te 's-Hertogenbosch, adres

[redacted] beroep aan tegen de beslissing
van het Medisch Tuchtcollege in eerste aanleg, in de zaak
Stoltink/[redacted] welke uitspraak gedaan is d.d. 17 februari 1982.

Ik maak ernstige bezwaren tegen het feit dat naar oordeel van het
College de arts zich op een goede wijze van zijn taak gekweten heeft.
Het College haalt wel aan dat de arts er beter aan zou hebben
zijn zus te bezoeken, naar te onderzoeken en na te gaan waarom
de vloedstof die zij had ingenomen bestond en daarentrent eventueel
nadere inlichtingen in te winnen, naar de handelwijze van de arts
echt het toeh toelaatbaar.

Uit de overwegingen van het College waarom het besloten heeft de klacht
af te wijzen, neem ik op te mogen maken dat een arts juist handelt
als hij de zorg voor zijn ernstig zieke patiënte overlaat aan haar
echtgenoot, een leek, met wie de patiënte reeds lang in grote omijn
leeft. Ik wil hierbij benadrukken dat de arts zich terdege bewust
moet zijn van het feit dat het bevelijk daarnaas ontworicht was.

De bevering van de arts dat hem niet gevraagd werd - en visite
af te leggen is onjuist. Dit werd welliswaar niet in zoveel woorden
gevraagd maar de arts had zelf initiatieven moeten ontploeden,
daarvoor werd hij ook gebeld, daarvoor was hij de arts van de
patiënte. Het College is met de arts van mening dat de arts kon en
mocht zamenen dat een eventuele crisissituatie voorbij was.

Ik vraag me af hoe het mogelijk is dat het College dese bevering
onderschrijft daar door de dood van mijn zus beuzen is dat dese
toentje onjuist was.

Ik verzoek het Centraal Medisch Tuchtcollege niet alleen kennis
te nemen van het door ondergetekende aan het Medisch Tuchtcollege
in eerste aanleg gezonden klaarschrift, maar vooral ook van mijn
schrijven van 29 november 1981.

*overheden
niet overnemen
van afschrift
van de klacht*

X

[

Met de nalatigheid van de arts zijn voor mij de grenzen van het toelaatbare ruimschoots overschreden. Ik kan dan ook niet begrijpen hoe het Medisch Tuchtcollege in eerste aanleg tot de beslissing is gekomen de klacht af te wijzen, nochtans kan en wil ik niet geloven dat het college de voor zich sprekende feiten naast zich neer legt.

Hoogachtend,

Jeppe Christiaan Stolteck

Aan Mr. E. [ ] officier van Justitie te Dordrecht

Mijnheer,

middels dit schrijven wil ik u de volgende dringende zaak voorleggen.

Mijn naam is J.O. Stoltink, ik ben een broer van de in de nacht van 8 april 1981 op 9 april 1981 overleden vrouw E.J. Stoltink echtgenote van E. [ ]

Als officier van Justitie heeft u destijds na het verslag van de gemeentelijk lijkeshever te Dordrecht M. [ ] te hebben ontvangen, het stoffelijk overzicht vrijgegeven. Pas nadat het lichaam was vrijgegeven kwamen de oudere broers en zusters van het slachtoffer ter plaatse, van hen is dan ook niemand gehoord.

Ik heb u destijds via de inspecteur van politie die met het onderzoek belast was het verzoek gedaan alsnog tot sectie over te gaan. U heeft hier toen afwijzend op gereageerd. Tevens heb ik toen namens de familie van het slachtoffer een klacht terecht deed door schuld in willen dienen tegen de arts die ingelaten had mijn zus te behandelen. Door de dienstdoende rechercheurs van de gemeentepolitie te Dordrecht werd ons medegedeeld dat het indienen van een dergelijke klacht onmogelijk was en dat wij ons hiervoor tot het Medisch Faculteitcollege moesten wenden. Deze klacht is door ondergetekende mede namens de familie ingediend. Vanaf die tijd heb ik nogal wat schokkende dingen ervaren die het gebeurde voor mij in een heel ander licht plaatsten.

Om bij het begin te beginnen, daar was allereerst het indienen van de klacht zelf.

Op 9 april 1981 naat het lichaam was vrijgegeven vertelde B.De Hart op welke kwalijke wijze Dr. [ ] de arts die mijn zus behandelde, zich van zijn taak gekroten had. Ik heb B. [ ] toen gezegd dat een klacht tegen de arts hier meer dan op zijn plaats was. B. [ ] stelde hier mee in maar gaf te kennen de klacht niet zelf te willen doen daar Dr. [ ]

zo ved hij, altijd een goede arts voor zijn kinderen was geweest. Ik deelde hem toen mee dat ik de klacht dan namens de familie in zou dienen. B. [ ] gaf mij toen te kennen blij te zijn dat ik dit op mij wilde nemen. Van dit gesprek waren verschillende mensen getuige. Toen later het Medisch Tuchtcollege mij het verzoek deed om de klacht teminste door de echtgenoot van het slachtoffer mede te doen onderkennen bleek mij echter dat [ ] mij elk onderhoud weigerde. Ik was hierover bepaald verbijsterd omdat ik altijd op goede voet met B. [ ] heb gestaan. Ook na de begrafenis zijn wij als goede familieleden uit elkaar gegaan. Ik vist toen niet hoe ik de houding van B. [ ] op moest val'en. Later werd mij echter uit een schrijven van hem aan Dr. H. [ ] duidelijk dat hij mij misleid had. Uit deze brief blijkt aanselijk van een leugenachtige houding. B. [ ] schreef in deze brief dat hij van het indienen van een klacht niet op de hoogte was gesteld en dat hij zich met het indienen van de klacht niet kon verenigen. In deze brief poogde B. [ ] verder op alle mogelijke manieren afbreuk te doen aan mij en mijn familieleden.

Een ander punt is dat mijn zus op de maandag vooraftgaand aan de dag van het overlijden spritus had ingenomen. Door B. [ ] was dit zowel tegenover ons als tegenover Dr. H. [ ] verzegen. Tijdens het verhoor van Dr. H. [ ] door het Medisch Tuchtcollege bleek mij dat mijn zus al eens eerder spritus had ingenomen en dat zij toen onverwijd naar het ziekenhuis was overgebracht en haar neus uit te laten spoelen. Om welke reden stelde B. [ ] mijn arts niet van het feit op de hoogte dat mijn zus spritus had ingenomen, uit zijn eerdere ervaring had hij moeten weten dat men haar in het ziekenhuis zou laten opwezen.

Op de dag van het overlijden liet [ ] zich zonder enig sijnverband het woord " rattenkruid" ontvallen. Het woord hield zelfs geen verband met het gesprek dat hij voerde.

De geneeselijk lijkschouwer rapporteert in sin verslag dat hij het betwijfelt of het innemen van het antivriemiddel tot de dood van mijn zus geleid heeft. Het Medisch Tuchtcollege blijkt eenzelfde oomsing toegestaan. Volgens het Medisch Tuchtcollege was er teveel tijd verstreken tussen het tijdstip van innemen en het tijdstip van overlijden.

Ik wil u er temslette op wijzen dat het huwelijk reeds lang duurzaam was ontvrikt. Mijn zus betichtte reeds jaren geleden B. [ ] van buitenschtelijke relaties. Ze heeft zich tegenover haar oudste zus tevens uitgesproken over het feit dat B. [ ] haar tot de valgelijkste dingen dwong en niet zaliet haar voor stem en achterlijk wil te maken of op andere

wijze te kleineren.

Ik heb van het begin af gevoeld dat mijn zus haar dood niet gewild heeft. Ik wil niet ontkennen dat zij meermalen een zelfmoordpoging gedaan heeft maar iedere keer moet ze hebben geweten dat de poging verijdeld zou worden. Het is afschuwelijk te bedenken dat ook de relatieheid van de arts wel eens niet de oorzaak van haar overlijden zou kunnen zijn. Weersluitend echter zou het zijn indien een misdrijf zou kunnen zijn gepleegd, indien deze mogelijkheid niet nauwkeurig werd getoetst en aldus achter de waarheid te komen. Ik verzoek u dan ook dringend uw gedachten over het om en het te laten gaan. Hopelijk komt u dan tot eenzelfde conclusie als ondergetekende.

Ik dank u hiervoor bij voorbaat en sta volledig ter uwer beschikking.

hoogschied J.C. Steltink

adres:

[redacted]

[redacted] 's-Portagenbosch

P.S. Ik heb narelaten u zede te delen dat ik van 2 t/m 25 juli wegens vakantie in het buitenland vertoef.

J.C.Stoltink

[redacted]
[redacted] 's-Hertogenbosch

aan de hand van de afzender van de afzender te verspreiden

→ kenmerk
→ bijlagen
→ onderwerp

K 83/82

over kenmerk

Dordrecht
6 juli 1982

In antwoord op uw schrijven van 1 juli j.l. deel ik u mede dat u in dit schrijven naar mijn oordeel onvoldoende feiten stelt en aannemelijk maakt, die een nader onderzoek naar de doodsoorzaak van uw zuster, mevrouw I.J. [redacted], geboren Stoltink, noodzakelijk of verantwoord doen zijn.

In feite berust uw stelling als zou de heer [redacted] strafrechtelijk (mede) schuldig zijn aan de dood van zijn echtgenote, vróóf geheel op vermoedens, die kennelijk zijn ontstaan doordat de exacte oorzaak van het overlijden van uw zuster niet is kunnen worden vastgesteld.

Dese vermoedens rechtvaardigen mijns inziens een voor de heer [redacted] uiterst belastend verder justitieel onderzoek op geheel wjze.

Onder dese omstandigheden zal ik niet voldoen aan het in uw brief te lezen verzoek de politie deze aangelegenheid nader te laten onderzoeken.

De Officier van Justitie

E

IN NAAM DES KONINGES

Beslissing van het Centraal Medisch Tuchtcollege op het beroep van J.C. SPOITSE, wonende te 's-Gravenhage, tegen de beslissing van het Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage d.d. 17 februari 1962 waarbij zijn klacht tegen de arts [ ] wonende te Dordrecht, werd afgewezen.

De klacht

Bij brief van 17 april 1961 heeft klager zich gewend tot het College in eerste aanleg te 's-Gravenhage met een klacht, zakelijk luidende dat de arts, toen klagers zuster geopend had zich van het leven te beroven, niet de hulp heeft geboden die van hem als huisarts verwacht had mogen worden waardoor bedoelde poging geslaagd is.

De beslissing in eerste aanleg

Bij beslissing van 17 februari 1962 - bij brief van 23 april 1962 in afschrift aan klager gezonden - heeft het College in Eerste Aanleg deze klacht afgewezen.

Het beroep

Klager is bij een op 18 mei 1962 ingekomen beroepschrift - en medien tijdig - van deze beslissing in beroep gekomen.

Partijen zijn ter zitting van het Centraal Medisch Tuchtcollege van 23 november 1962 gehoord. De arts werd daarbij bijgestaan door Mr. E. [ ] advocaat te Amsterdam.

In beroep is namens de arts opnieuw het verweer gevoerd dat klager als broeder van de overledene niet kan gelden als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 10, eerste lid, van de Medische Tuchtwet, nu de echtgenoot van de overledene te kennen heeft gegeven geen klacht te willen indienen, zodat de klacht niet ontvankelijk verklaard behoort te worden.

Het Centraal Medisch Tuchtcollege is van oordeel, dat onder de omstandigheden van het geval - welke omstandigheden met juistheid zijn vastgesteld in de beslissing van het College in Eerste Aanleg en als hier herhaald beschouwd mogen worden - klager als broeder van de overleden patiënte beschouwd dient te worden als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 10, eerste lid, van de Medische Tuchtwet. Het verweer faalt medien. Klager kan in zijn klacht ontvangen worden.

Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot andere vaststellingen of tot andere gevolgtrekkings dan die vervat in de beslissing waarvan beroep, waaruit volgt dat deze bevestigd dient te worden.

Beslissing

Het Centraal Medisch Tuchtcollege:

ROEPTAANDE IN HOGER BEROEP

Verwerpt het beroep;

Bevestigt de beslissing waarvan beroep.

aldus gegeven in raadkamer door de heren:

Mr. M. [ ] p.l.v. voorzitter; G. [ ] en J. [ ] leden-geneeskundigen; Dr. S. [ ] en Dr. J. [ ] p.l.v. leden-geneeskundigen; in tegenwoordigheid van Mr. P. [ ]

en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 20 januari 1963 door Mr. G. [ ] plaatsvervangend voorzitter, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Waarvan afschrift:
aan de voorzitter van het Centraal
medisch tuchtcollege

[ ]

M.g. S. [ ]

Voorzitter p.l.v.

M.g. P. [ ]

Secretaris

Dordrecht, 22 Januari 1979

Beste Joop.

Wie gaat het nu ja in Nijmegen? Appels? Met een groot
altes goud. Jijze vertelde me, dat en goud was je gelovet hebt.
De het goud was je terug te geven heb ik wel en gien of had.
coloring was je nodig. Jijze en henen. Bellen of atigun
op een gien of bakcoloringnummer in het goud henen. de-
ta?

Jijze en ik hebben al diverse baren geyuberd je via
je wact te besciben, maar als we omgeens of a middags
bellen had je omid of rechtstreekt en als we oasende had.
de- had je midand of middagdiest.

Nadat ik je gien of bakcoloringnummer heb ge-
brong, zal ik het goud op je coloring strieten. Nog bij-
doelt want het henen.

Heester van

Dordrecht.